

Wrocław, 27 czerwca 2003 roku

WK.0913/107/K-8/03

**Pan
Józef Kusiak
Prezydent Miasta Jelenia Góra**

**ul. Sudecka 29
58-500 Jelenia Góra**

Regionalna Izba Obrachunkowa działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz.577 ze zm.) przeprowadziła w okresie od 20 lutego do 19 maja 2003 roku kontrolę kompleksową gospodarki finansowej gminy miejskiej Jelenia Góra.

Szczegółowe ustalenia kontroli zawiera protokół podpisany bez zastrzeżeń 19 maja 2003 roku przez Prezydenta oraz Skarbnika Miasta Jelenia Góra.

Pozytywnie oceniono zaangażowanie pracowników Urzędu Miasta w wyjaśnianiu stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości oraz podejmowane działania na rzecz ich usunięcia. W trakcie kontroli m.in.: zaprowadzono prawidłową ewidencję szczegółową sprzedaży znaków skarbowych i blankietów weksli, ujęto w ewidencji księgowej należności przyszłych okresów z tytułu przekształcenia prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo własności, sporządzono korektę sprawozdania z wykonania podstawowych dochodów podatkowych za I półrocze 2002 r. w zakresie skutków udzielonych ulg, zwolnień oraz wszczęto czynności egzekucyjne wobec osób zalegających z wpłatami podatków.

W czasie kontroli zostało wydane także przez Prezydenta Miasta zarządzenie wprowadzające nowy regulamin organizacyjny Urzędu Miasta w Jeleniej Górze, uwzględniający stan prawny Miasta oraz zakres realizowanych zadań, wynikających z uzyskania przez Miasto Jelenia Góra z dniem 1 stycznia 1999 r. statusu miasta na prawach powiatu. Poprzedni regulamin, obowiązujący od 1996 r., nie był dostosowany do obowiązujących w tym zakresie przepisów.

W toku niniejszej kontroli zbadano także prawidłowość wykorzystania dotacji celowych przekazywanych z budżetu gminy miejskiej Jelenia Góra, na dofinansowanie szkolenia sportowego dzieci i młodzieży w 2002 r., otrzymanych przez Miejski Klub Sportowy „Vitalar-Jelfa” w Jeleniej Górze. Nieprawidłowości nie stwierdzono.

Ustalenia kontroli wykazały także, że podjęte działania doprowadziły do wyeliminowania nieprawidłowości wskazanych w wystąpieniu pokontrolnym, przesłanym pismem Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu nr WK 0913/107/K-15/99 z 26 lipca 1999 roku.

Przeprowadzona kontrola wykazała uchybienia i nieprawidłowości w niżej wymienionych segmentach gospodarki finansowej:

W zakresie funkcjonowania kontroli wewnętrznej

Stwierdzono, że Prezydent Miasta podjął działania związane z wykonywaniem obowiązków w zakresie kontroli finansowej, wynikające z przepisów art. 35a ustawy o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 ze zm.) - obowiązujących od stycznia 2002 roku, dopiero w styczniu 2003 roku, wydając 2 zarządzenia dotyczące odpowiednio procedur kontroli oraz procedur obiegu dokumentów.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

W ewidencji syntetycznej konta 101- „Kasa” wykazywana była wartość zapasów nominalów znaków skarbowych oraz blankietów weksli przeznaczonych do sprzedaży w kasach Urzędu. Było to spowodowane tym, że w raportach kasowych prowadzonych dla potrzeb tej ewidencji rejestrowano zapas tych walorów, a nie obrót gotówkowy w wyniku sprzedaży i zakupu znaków oraz weksli. Na koniec 2002 roku wartość zapasów powyższych walorów w kwocie 7.927 zł, została wykazana w bilansie jednostki w sposób nieprawidłowy, ponieważ ich wartość określono jako stan gotówki w kasie. Prowadzenie na koncie 101 oraz w ewidencji szczegółowej do tego konta (raporty kasowe) ewidencji zapasów znaków skarbowych oraz blankietów czeków, było niezgodne z zasadami funkcjonowania konta 101 określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, jednostek samorządu oraz niektórych podmiotów sektora finansów publicznych (Dz.U. Nr 153, poz. 1752), ponieważ konto 101 służy do ewidencji krajowej gotówki znajdującej się w kasach jednostki.

Niezgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 50, poz. 511 ze zm.) była prowadzona ewidencja księgowa rejestrująca wpłaty do kasy gotówki z tytułu dochodów budżetowych oraz jej odprowadzanie z kasy na rachunek bankowy. Polegało to na tym, że zastosowana ewidencja ograniczała zapisy księgowe tych zdarzeń gospodarczych do korespondencji dwóch kont: 101 i 140- „Krótkoterminowe papiery wartościowe i inne środki pieniężne”. Wpływy do kasy ewidencjonowano Wn 101 i Ma 140, natomiast ich odprowadzanie z kasy na rachunek bankowy ujmowano zapisem: Ma 101 i Wn 140. Powyższy sposób prowadzonej ewidencji nie oddawał rzeczywistego charakteru i właściwego przebiegu ww. zdarzeń gospodarczych. Zgodnie z wyżej cyt. przepisami rozporządzenia Ministra Finansów, dla tych operacji finansowych właściwymi zapisami powinny być: w zakresie przyjmowanych do kasy wpłat Wn 101 i Ma 221- „Należności z tytułu dochodów budżetowych”, natomiast w zakresie odprowadzania gotówki z kasy do banku Ma 101 i Wn 140, a następnie po wpływie środków pieniężnych na rachunek bankowy Ma 140 i Wn 130 - „Rachunek bieżący jednostki budżetowej”.

Nie dokonywano księgowych przeniesień długoterminowych należności z tytułu dochodów budżetowych do należności krótkoterminowych, w wysokości raty należnej za dany rok budżetowy zapisem Wn 221 i Ma 226 - „Długoterminowe należności budżetowe” (zapis równoległy Wn 840 Ma 760), pomimo że ten sposób ewidencji księgowej dotyczący ratalnej sprzedaży został określony

w zakładowym planie kont Urzędu oraz w przepisach wcześniej cyt. rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości (...). Przyczyną tego stanu był brak bieżącej ewidencji na koncie 226 przypisów długoterminowych należności budżetowych, powstałych w wyniku rozłożenia na roczne raty spłat należności z tytułu sprzedaży nieruchomości bądź opłat z tytułu przekształceń własnościowych.

Stany należności i zobowiązań na dzień 31 grudnia 2002 r., wynikające z ewidencji kont rozrachunkowych, wprowadzone zostały do bilansu w sposób nieprawidłowy m. in. dlatego, że część sald należności kont analitycznych wykazana została jednostronnie jako per saldo bądź też odwrotnie – salda tych samych rozliczeń zostały wyodrębnione jako salda należności i zobowiązań. Dotyczyło to w szczególności kont rozrachunkowych obejmujących przychody Powiatowego Funduszu Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym oraz rozrachunki z tytułu odsetek od sum depozytowych.

Na rachunku sum depozytowych pozostawała nadal niewykorzystana od dnia 2.08.1997 r. darowizna w kwocie 2.740,57 zł, pomimo że w świetle art. 4 ustawy z 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2003 (Dz.U. Nr 150, poz. 983 ze zm.), są one źródłem dochodów budżetu gminy.

Niezgodnie z zasadami funkcjonowania kont 139 i 240, określonymi w zakładowym planie kont Urzędu, została zaewidencjonowana bankowa lokata terminowa w kwocie 1.000 zł utworzona z sum depozytowych. Powyższą lokatę wykazano nieprawidłowo na stronie Wn konta 240 - „Pozostałe rozrachunki”, zamiast po stronie Wn konta 139 - „Inne rachunki bankowe” w korespondencji ze stroną Ma konta 240.

Analiza sald konta 240-D004-01 wykazała, że w ewidencji tego konta występowały salda w łącznej kwocie 40.166 zł, które powstały w latach 1996 – 2002 w wyniku przyjęcia do dochodów budżetu Miasta sum pieniężnych od niezidentyfikowanych kontrahentów bądź z bliżej nieokreślonych tytułów, a zakwalifikowanych wstępnie jako „sumy do wyjaśnienia”, natomiast w ewidencji kont analitycznych od 240-01-00 do 240-139-03-01 występowały pozycje zobowiązań w ogólnej kwocie 4.810 zł, które stanowiły niewypłacone w wymaganych terminach kwoty naliczonych zobowiązań, głównie z tytułu wynagrodzeń i diet radnych. Przyczyną tego stanu był brak bieżącej analizy sald kont rozrachunkowych oraz podejmowania decyzji odnośnie uregulowania zobowiązań, bądź zwrotu nienależnych wpłat.

W zakresie dochodów budżetowych

Wykazane w sprawozdaniu Rb-PDP z wykonania podstawowych dochodów podatkowych za I półrocze 2002 r. skutki udzielonych przez gminę ulg, odroczeń, umorzeń, zaniechania poboru podatków zostały zawyżone o kwotę 62.931 zł, z tego: w podatku od nieruchomości o kwotę 55.872 zł, w podatku od środków transportowych o 5.918 zł i w podatku rolnym o 1.141 zł. Nieprawidłowe wykazanie skutków wynikało z ujęcia skutków całorocznych, podczas gdy okresem sprawozdawczym było pierwsze półrocze 2002 roku, co było niezgodne z przepisami § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości

budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279 ze zm.). W toku kontroli jednostka sporządziła korektę sprawozdania.

Przypis i odpis należności z tytułu podatków i opłat w ewidencji syntetycznej na kontach 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych” i 750 – „Przychody i koszty finansowe” dokonywany był w 2002 r. z naruszeniem przepisów § 21 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ sporządzany był raz na kwartał, zamiast nie rzadziej niż raz w miesiącu.

W trakcie podejmowania czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych naruszono przepisy § 3 ust. 1, § 5 ust. 1 i § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 137, poz. 1541), ponieważ nie podejmowano w pełnym zakresie, bądź w wymaganych terminach, czynności windykacyjnych wobec podatników zalegających z wpłatami podatków. Nieprawidłowości w tym zakresie stwierdzono u dwunastu podatników podatku od nieruchomości oraz wobec pięciu podatników podatku od środków transportowych, w tym: wobec dziewięciu dłużników na dziesięciu badanych, wybranych z wykazu osób zalegających, posiadających duże zaległości na koniec 2002 roku. Nie wystawiono tytułów wykonawczych dwunastu podatnikom podatku od nieruchomości oraz trzem dłużnikom podatku od środków transportowych, w tym: czterem na zaległości 2001 r. i jednemu na zaległości dotyczące lat 1998 - 2002. Tytuły wykonawcze zostały wystawione i przesłane do Urzędu Skarbowego w trakcie trwania kontroli - w marcu i kwietniu 2003 roku.

Nie naliczono i nie pobrano od nieterminowych wpłat podatków odsetek od zaległości podatkowych w kwocie 306 zł, co stanowiło niedopełnienie obowiązku wynikającego z przepisów art. 53 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.).

Nie wyegzekwowano w miesiącach sierpień i wrzesień 2002 roku terminowych wpłat zainkasowanej przez inkasenta na targowisku przy ul. Mieszka I opłaty targowej, co stanowiło naruszenie postanowień § 4 pkt 2 umowy dzierżawy targowiska z 30 listopada 2001 r. oraz § 6 uchwały Rady Miejskiej z 23 lutego 1999 r.

W 2002 r. wbrew przepisom określonym w art. 14 ustawy z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (jednolity tekst: Dz.U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 ze zm.) pobrano od szesnastu osób fizycznych opłaty na sfinansowanie kosztów sporządzenia zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W świetle przywołanych powyżej przepisów koszty sporządzenia bądź zmiany planu zagospodarowania przestrzennego obciążają budżet gminy.

W okresie objętym kontrolą nie pobierano opłat z tytułu wzrostu wartości nieruchomości wynikających ze zmian w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nie prowadzono ewidencji zbywanych nieruchomości z terenów objętych zmianami planów w celu ustalenia wzrostu wartości sprzedawanych nieruchomości, spowodowanego uchwaleniem lub zmianą planów zagospodarowania przestrzennego. Wykonywanie czynności związanych z ustaleniem tej opłaty

przypisano w nowym regulaminie organizacyjnym Urzędu Miasta Wydziałowi Geodezji i Gospodarki Gruntami.

W zakresie wydatków budżetowych

Wydatki bieżące

Zarząd Miasta nie określił w drodze uchwały wzoru wniosku o przyznanie nagrody oraz szczegółowych zasad i trybu przyznawania nagrody rocznej, co było niezgodne z przepisami art. 10 ust. 8 ustawy z 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306), jednakże w czasie kontroli wydane zostało Zarządzenie nr 184/2003 Prezydenta Miasta Jeleniej Góry z dnia 17 kwietnia 2003 r. w sprawie określenia wzoru wniosku oraz szczegółowych zasad i trybu przyznawania nagrody rocznej dla dyrektorów samorządowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną. Wnioski o przyznanie nagród nie zawierały wszystkich informacji wymienionych w przepisach § 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 3 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przyznawania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi oraz wzoru wniosku o przyznanie nagrody rocznej (Dz.U. Nr 73, poz. 771).

Koszty zagranicznych podróży służbowych rozliczono wg kursu euro jaki obowiązywał w dniu rozliczania kosztów, zamiast w dniu podróży służbowej, co naruszało art. 21 ust. 3 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694). Dotyczyło to kosztów podróży, na pokrycie których nie pobierano zaliczki (38 poleceń wyjazdu służbowego na 54 zbadanych). W przypadku rozliczenia czterech delegacji nie załączono dokumentów (rachunków) potwierdzających wydatki na przejazd do Berlina i z powrotem (100 zł na każdą z 4. osób), co naruszało przepisy § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 8 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U. Nr 50, poz. 525 ze zm.).

Podstawę naliczenia odpisu podstawowego na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych w 2002 roku stanowiła przeciętna planowana liczba zatrudnionych w Urzędzie, wyliczona na początku roku. Nie skorygowano jej do stanu faktycznego na koniec 2002 r., czym naruszono przepisy § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalenia przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz.U. Nr 43, poz. 168). Przeciętne wynagrodzenie miesięczne do naliczenia odpisu na 2002 rok przyjęto w planowanej kwocie, czym naruszono przepis art. 5 ust. 2 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (jednolity tekst: Dz.U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.), bowiem wysokość odpisu podstawowego na 1 zatrudnionego należało przyjąć jako 37,5% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w II półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowiło kwotę wyższą, zgodnie z Obwieszczeniem Prezesa GUS z dnia 11 lutego 2002 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w 2001 roku i w drugim półroczu 2001 roku

(M.P. Nr 8, poz. 155). W czasie kontroli zwiększono odpis na zakładowy fundusz socjalny w § 4440 i zasilono rachunek funduszu o kwotę 3.539,81 zł. Kryterium wysokości przyznanych bonów towarowych było zajmowane stanowisko w Urzędzie (kadra kierownicza, pracownicy, pracownicy obsługi), co naruszało przepis art. 8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, bowiem tego świadczenia z Funduszu nie uzależniono od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Na dokumentach źródłowych dotyczących zrealizowanych wydatków, sfinansowanych ze środków Funduszu, brakowało naniesionych numerów identyfikacyjnych dowodów księgowych, wymaganych art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy o rachunkowości.

W wyniku kontroli stwierdzono, że wydatki związane z zagospodarowaniem przestrzennym klasyfikowane były w rozdziale 71095 – „Pozostała działalność”, zamiast w rozdziale 71004 – „Plany zagospodarowania przestrzennego”, wydatki na zakup biletów lotniczych Wrocław-Helsinki-Wrocław i Wrocław-Kijów-Wrocław zaklasyfikowano do § 430 – „Zakup usług pozostałych”, zamiast do § 442 – „Podróże służbowe zagraniczne”, wydatki za nocleg w hotelu w Warszawie zaklasyfikowano do § 430, zamiast do § 441 – „Podróże służbowe krajowe”, co naruszało przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z 18 lipca 2000 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz.U. Nr 59, poz. 688 ze zm.).

Zaproszenia do wzięcia udziału w postępowaniu o zamówienie publiczne usług prawniczych prowadzonym w trybie zapytania o cenę, oraz pisma informujące o wyniku postępowania, nie posiadały oznaczenia pism, wymaganych przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz.U. Nr 112, poz. 1319). Umowa o dokonywanie obsługi prawnej Urzędu Miejskiego zawarta została na okres dłuższy niż 3 lata (od 1.01.2000 r. do 31.12.2003 r.), co naruszało przepisy art. 73 ustawy z 10 czerwca 1994r. o zamówieniach publicznych, bowiem zawarcie umowy w sprawach zamówień publicznych na czas dłuższy niż 3 lata wymagało wcześniejszej zgody Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Oferenci nie złożyli oświadczeń wymaganych art. 22 ust. 2 ustawy o zamówieniach publicznych, jednakże Zamawiający uzupełnił je w czasie kontroli. Nie udokumentowano wyznaczenia składu komisji przetargowej, a jej członkowie nie złożyli oświadczeń wymaganych art. 20 ustawy. Ponadto nie sporządzono dokumentacji podstawowych czynności związanych z postępowaniem, co naruszało art. 26 ustawy.

Wydatki majątkowe

W ramach robót remontowych ulicy Moniuszki w Jeleniej Górze wbudowano nowe studzienki kanalizacyjne z osadnikiem oraz z przykanalikami. Roboty te nie polegały na odtworzeniu stanu pierwotnego, a zatem nie należało ich kwalifikować jako remontu, stosownie do przepisów art. 3 pkt 8 ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 ze zm.) oraz art. 4 pkt 10 ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838 ze zm.). W zgłoszeniu remontu drogi do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej nie

określono zakresu wszystkich przewidzianych do wykonania robót, naruszając tym samym przepisy art. 30 ust. 1a cyt. wyżej ustawy - Prawo budowlane.

Z naruszeniem przepisów art. 76 ust. 1 ustawy o zamówieniach publicznych wprowadzono do umowy na remont ul. Moniuszki postanowienia zmieniające termin wykonania robót na dłuższy niż pierwotny. Dla zmiany tej wymagana byłaby zmiana oferty, na podstawie której dokonano wyboru oferenta. Ponadto zmiany tej dokonano blisko miesiąc po odbiorze ostatecznym zadania. Terminy wykonania robót wykazane w protokołach odbiorów częściowych nie były zgodne z umownymi. Roboty dodatkowe odebrano z miesięcznym opóźnieniem w stosunku do terminu umownego. Ich wykonanie nie zostało potwierdzone kosztorysem powykonawczym, do czego zobowiązywały zapisy umowy. Roboty zasadnicze oraz dodatkowe remontu drogi wykonano po terminie umownym, a pomimo tego nie naliczono odsetek za opóźnienie. Określony w wyjaśnieniu Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg i Mostów w Jeleniej Górze wpływ na dobór wykonawcy robót oznakowania ulicy, nie znajdujący oparcia w zapisach umowy, był bezzasadny i nie mógł być usprawiedliwieniem przeterminowania wykonania robót.

Wykonawca dokumentacji technicznej na wykonanie remontu budynku Urzędu Miejskiego przy ul. Sudeckiej 29 oraz przygotowania materiałów przetargowych nie opracował ujętego w §1 umowy projektu zabezpieczenia przeciwwilgociowego, a pomimo tego dokonano odbioru przedmiotu umowy bez uwag.

W postępowaniu przetargowym na wyłonienie wykonawcy ww. remontu oceną objęto wszystkich trzech oferentów pomimo, że dwie oferty kwalifikowały się do ich odrzucenia, w tym uznana za najkorzystniejszą. Jeden z oferentów nie odniósł się do wymaganego stosowania preferencji krajowych oraz nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 22 ust. 5 ustawy o zamówieniach publicznych. Uzasadniało to odrzucenie oferty i jej wykluczenie, zgodnie z art. 22 ust.7 ustawy. Druga oferta przedstawiała żądane dokumenty – bilans oraz rachunek zysków i strat za 2001 r. – nie opatrzone jednak wymaganymi przepisem art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości podpisami osób uprawnionych. W zaistniałej sytuacji doszło do wyboru jako najkorzystniejszej - oferty podlegającej odrzuceniu. Naruszono zatem przepisy art. 27a ust.1 pkt 1 ustawy. Zamawiający po odrzuceniu ofert był zobowiązany w trybie art. 27b ust.1 pkt 1 ustawy do unieważnienia postępowania (wpływ mniej niż dwóch ofert nie podlegających odrzuceniu).

Przy wyborze dostawcy sceny zadaszonej do organizacji imprez plenerowych rozpatrzono dwie oferty uznane za ważne, które powinny być odrzucone jako sprzeczne ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia. Żaden z potencjalnych dostawców nie zrealizował w ostatnich trzech latach, co najmniej 6. tożsamyh zamówień z przedmiotem przetargu, za które uznawano zamówienia o wartości wyższej niż 130.000 zł, a taki warunek ustalała specyfikacja. Ponadto oferta uznana za najkorzystniejszą nie zawierała oświadczenia co do stosowania preferencji krajowych oraz nie określała się ściśle wg wymogów specyfikacji w zakresie terminu wykonania przedmiotu zamówienia. Druga przedstawiała bilans oraz rachunek zysków i strat bez wymaganych przepisami art. 52 ust. 2 ustawy o rachunkowości podpisów osób uprawnionych. Naruszono tym samym przepisy art. 27a ust.1

pkt 1 ustawy o zamówieniach publicznych przy zastosowaniu których, zgodnie z art. 27b ust.1 pkt 1 ustawy, należało postępowanie unieważnić. W tym postępowaniu przygotowana przez zamawiającego dokumentacja przetargowa zawierała szereg nieprawidłowości, szczegółowo wymienionych w protokole, utrudniających poprawność postępowania i ocenę ofert. Błędne zastosowanie przepisu art.17a ustawy spowodowało, że oferenci złożyli dwie wariantowe oferty, zamiast jednej w wybranym przez siebie wariantcie, naruszając przepisy art. 37 ust. 3 ustawy.

Dokonując zakupu ww. sceny, wymagano wniesienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy w odniesieniu do ceny oferty netto a nie ceny ofertowej, którą była cena brutto. Skutkiem powyższego było zaniżenie zabezpieczenia o kwotę 2.268,32 zł.

W postępowaniu prowadzonym w trybie negocjacji z zachowaniem konkurencji dla wyłonienia wykonawcy przebudowy magistrali wodociągowej w ul. Wolności, rozpatrzono 4 oferty ostateczne mimo, że dwóch oferentów nie spełniało warunków wymaganych przez zamawiającego już na etapie negocjacji.

Prowadząc postępowanie dla wyboru wykonawcy budowy oświetlenia ulicznego na osiedlu domków jednorodzinnych „Struga II” w Jeleniej Górze poddano ocenie siedem ofert (na 10 złożonych), do których nie załączono oświadczenia o stosowaniu bądź nie preferencji krajowych, co w rozumieniu przepisów § 2 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 28 grudnia 1994 r. w sprawie stosowania preferencji krajowych przy udzielaniu zamówień publicznych (Dz.U. Nr 140, poz. 776), stanowiło podstawę do odrzucenia ofert. Nie dotyczyło to oferty uznanej za najkorzystniejszą. Kosztorys inwestorski dla tego zadania opracowany został z naruszeniem przepisów § 2 ust. 5 i ust.7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 lutego 1999 r. w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz.U. Nr 26, poz. 239) poprzez przyjęcie zawyżonego wskaźnika narzutu zysku (20% zamiast 5%) i ustalenie kosztów zakupu materiałów (obowiązuje podawanie cen materiałów łącznie z kosztami zakupu).

Z naruszeniem art. 4 ust.1 pkt 1 ustawy o zamówieniach publicznych zawarto umowę w dniu 15.03.2002 r. z PWiK „Wodnik” Sp. z o.o. o wykonywanie zastępstwa inwestorskiego w odniesieniu do zadania pn. „Przebudowa magistrali wodociągowej w ul. Wolności”, gdyż inwestor zastępczy nie został wyłoniony w trybie ustawy. Spółki kapitałowe gminne nie są ujęte w art. 6 ustawy jako podmioty, którym udzielanie zamówień przez jednoosobowego lub dominującego udziałowca może odbywać się bez stosowania przepisów ustawy.

W dwóch przypadkach udzielenia zamówień dodatkowych w trybie art. 71 ust.1 pkt 5 ustawy, nie sporządzono dokumentacji podstawowych czynności związanych z tymi postępowaniami, naruszając art. 26 ust. 1 tej ustawy.

W zakresie mienia komunalnego

Gospodarka nieruchomościami

Rada Miejska nie uchwaliła wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy oraz zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy,

wymaganego przepisami art. 21 ust. 1 ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 71, poz. 733 ze zm.). Organ wykonawczy gminy, będąc uprawnionym na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy o samorządzie gminnym do przygotowywania projektów uchwał rady gminy, nie wykonał tego zadania. Tym samym, od blisko dwóch lat, nie ustalono m.in. tak ważnej sprawy, z punktu widzenia gospodarki finansowej gminy, jak zasady polityki czynszowej (element wieloletniego programu).

Organ wykonawczy ogłaszając przetargi nie określał formy przetargu, według przepisów art. 40 ust. 1 i ust.3 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.).

Operat szacunkowy wartości nieruchomości zabudowanej, zlokalizowanej przy ul. Wojska Polskiego 42a (dz. nr 56/44) z dnia 27.11.2001 r., ustalał wysokość nakładów związanych z wybudowaniem na tej działce obiektów budowlanych w oparciu o przepisy art. 218 ustawy o gospodarce nieruchomościami i § 27 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lipca 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości oraz zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U. Nr 98, poz.612), które mają zastosowanie przy dokonaniu przebudowy lub rozbudowy budynku, w wyniku czego nastąpiło wyodrębnienie lokalu, a lokal ten podlega następnie nabyciu. Sytuacja taka nie miała miejsca w badanym przypadku. Operat został przyjęty przez zlecającego bez zastrzeżeń.

Zbywając nieruchomość zabudowaną przy ul. 1 Maja 69 of po przeprowadzonych rokowaniach, w rozumieniu przepisów art. 39 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, cenę sprzedaży za budynek rozłożono na 4 raty, co zgodnie z art. 70 ust.2 cyt. ustawy było dozwolone przy sprzedaży bezprzetargowej, niemającej w tym przypadku miejsca. Naruszono tym samym przepisy art.70 ust.1 ustawy.

Przy sprzedaży garaży oraz lokali mieszkalnych na rzecz najemców, sporządzane wykazy tych nieruchomości nie obejmowały informacji i danych wymaganych przepisami art. 35 ust. 2 pkt 7,9 i 11 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Realizując sprzedaż garażu przy ul. Curie – Skłodowskiej nr 7, grunt dotychczas dzierżawiony powiększono o 32,10 m² jako niezbędny do korzystania z garażu bez podjęcia czynności, o których mowa w art. 35 ust. 1 cyt. ustawy.

W ramach postępowań administracyjnych o przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, w trzech z sześciu zbadanych spraw opłaty za przekształcenie ustalono niezgodnie z obowiązującymi przepisami. W odniesieniu do nieruchomości oznaczonej działką nr 1210/105 przy ul. Kruszwickiej 33, opłatę ustalono wg wartości nieruchomości określonej dla celów aktualizacji opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste, pomimo że okres między złożeniem wniosku a dokonaniem aktualizacji opłaty był dłuższy niż 2 lata. Przy przekształceniu dotyczącym nieruchomości oznaczonej działką nr 286 przy ul. Sobieskiego 14 i działką nr 199 przy ul. Polnej 1, wykorzystano wartość nieruchomości ustalaną do celów aktualizacji opłaty rocznej i wykonaną po złożeniu wniosków o przekształcenie. Działania te były niezgodne z art. 4a ust. 2 ustawy z 4 września 1997 r.

o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (Dz.U. Nr 120 z 2001 r., poz. 1299 ze zm.).

Decyzją Prezydenta Miasta Jeleniej Góry Nr G.P.7224/1271/99/2000 z dnia 25.04.2000 r. orzeczono o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości oznaczonej działką nr 110/12 przy ul. Słowackiego, w oparciu o nieobowiązujące w dacie wydania decyzji przepisy art. 5 i art. 5a cyt. wyżej ustawy.

W postępowaniach administracyjnych o przekształcenie prawa użytkowania w prawo własności, pobierano zaliczkę od wnioskodawców na pokrycie kosztów wyceny nieruchomości przez rzeczoznawcę majątkowego. Organ wraz z wydaniem decyzji o przekształceniu nie określał postanowieniem - stosownie do art. 264 §1 Kpa - rzeczywistych kosztów postępowania, osób zobowiązanych do ich poniesienia oraz terminu i sposobu ich uiszczenia, ograniczając możliwość osobie zobowiązanej do złożenia zażalenia na postanowienie (art. 264 §2 Kpa).

Gospodarka pozostałymi składnikami majątku

Analiza zmian w stanie wartościowym środków trwałych w 2002 roku wykazała brak przestrzegania art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości w zakresie terminowości dokonywania zmian w stanie składników majątku. W 2002 r. w księgach rachunkowych ujęto środki trwałe pochodzące z działalności inwestycyjnej z lat 1984-1994 oraz zaksięgowano inne operacje gospodarcze z lat wcześniejszych, mające wpływ na zmiany w stanie środków trwałych. Dowodzi to niedopełnienia obowiązku rzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych, wynikającego z art. 24 ust. 2 cyt. ustawy.

Naruszeniem przepisów, o których mowa, był również brak zaewidencjonowania na koncie 011- „Środki trwałe” zmian w stanie gruntów w 2002 roku, związanych z ich sprzedażą i przekształceniem prawa użytkowania wieczystego w prawo własności.

Ww. nieprawidłowości wynikały z nieprzekazywania, bądź niesporządzania przez odpowiednie komórki organizacyjne Urzędu Miasta (w 1. przypadku przez podległą jednostkę organizacyjną) dowodów OT i PT do Wydziału Finansowego, a w przypadku gruntów - niesporządzenia informacji o zmianach w ich stanie, na podstawie prowadzonej ewidencji geodezyjnej gruntów.

Nie przestrzegano postanowień zakładowego planu kont dotyczących prowadzenia ewidencji księgowej na kontach 013 – „Pozostałe środki trwałe” oraz 020 – „Wartości niematerialne i prawne”. Stwierdzone nieprawidłowości odnoszące się do zasad funkcjonowania konta 013 były związane z księgowaniem: zmniejszeń zapisem ujemnym po stronie Wn zamiast po stronie Ma, oraz zwiększeń w korespondencji z kontem 072 – „Umorzenie pozostałych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”, zamiast z kontem 201 – „Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami” lub 101 – „Kasa”, a także ujmowaniem na tym koncie składników rzeczowych niespełniających kryterium wartości, które powinny być objęte ewidencją ilościową.

Natomiast w przypadku konta 020 zostały wyksięgowane z niego w 2000 roku programy komputerowe o wartości jednostkowej poniżej 3.500 zł, co było sprzeczne z przyjętymi zasadami

prowadzenia rachunkowości, zgodnie z którymi na tym koncie powinny być ewidencjonowane wszystkie programy bez względu na ich wartość.

Odpowiedzialność za wykazane nieprawidłowości w zakresie prowadzonej ewidencji księgowej składników majątku ponosił Zastępca Skarbnika.

Badanie dokumentacji przeprowadzonej i rozliczonej w 2000 r. inwentaryzacji pozostałych środków trwałych wykazało, że składniki rzeczowe przekazane w użytkowanie podległym jednostkom organizacyjnym, a objęte ewidencją księgową w Urzędzie Miasta, zostały zinwentaryzowane w drodze „potwierdzenia salda”, zamiast spisu z natury, co było niezgodne z art. 26 ustawy o rachunkowości oraz postanowieniami instrukcji inwentaryzacyjnej.

Przedstawiając powyższe Panu Prezydentowi, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, wnosi o podjęcie skutecznych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień szczegółowo opisanych w protokole kontroli oraz niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia w przyszłości między innymi poprzez realizację następujących wniosków:

1. Opracowanie i wdrożenie uregulowań wewnętrznych opisujących sposób prowadzenia syntetycznej ewidencji księgowej przyjmowanych do kasy wpływów z tytułu podatków i opłat oraz ich odprowadzania z kasy na rachunek bankowy - stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planów kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 50, poz. 511 ze zm.), w szczególności w zakresie właściwego funkcjonowania kont: 101 – „Kasa”, 140 – „Krótkoterminowe papiery wartościowe i inne środki pieniężne”, 130 – „Rachunek bieżący jednostek budżetowych” i 221- „Należności z tytułu dochodów budżetowych”.
2. Przestrzeganie ustaleń określonych w zakładowym planie kont oraz w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz.U. Nr 153, poz. 1752) dotyczących ewidencji księgowej długoterminowych należności budżetowych, w szczególności w zakresie prawidłowego funkcjonowania kont: 226 – „Długoterminowe należności budżetowe”, 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych”, 840 – „Rezerwy i przychody przyszłych okresów”, 760 – „Pozostałe przychody i koszty”.
3. Bieżące analizowanie stanu należności i zobowiązań; dokonanie przeglądu i oceny zobowiązań na koncie 240 – „Pozostałe rozrachunki” - wg stanu ewidencyjnego na dzień 31.12.2002 r. oraz podjęcie ostatecznych decyzji co do sposobu likwidacji sald zobowiązań, w szczególności ujętych na kontach analitycznych 240-D004-01 oraz z tytułu niewypłaconych w okresach wcześniejszych wynagrodzeń i diet.

4. Prowadzenie czynności egzekucyjnych w stosunku do podatników zalegających z wpłatami podatków, zgodnie z przepisami § 5 ust. 1 i § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 137, poz. 1541).
5. Rzetelne sporządzanie sprawozdań z wykonania podstawowych dochodów podatkowych w zakresie skutków udzielonych przez gminę ulg, odroczeń, umorzeń, zaniechania poboru, stosownie do przepisów określonych w § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279 ze zm.).
6. Zobowiązanie inkasentów opłaty targowej do terminowego rozliczania się z zainkasowanych kwot opłat, stosownie do uregulowań uchwały Rady Miejskiej i postanowień zawartych umów oraz naliczanie odsetek w przypadku nieterminowych wpłat.
7. Egzekwowanie należnych odsetek za zwłokę od podatników nieterminowo regulujących zobowiązania podatkowe, stosownie do przepisów art. 53 ustawy z 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.).
8. Księgowanie przypisów i odpisów należności z tytułu podatków i opłat na bieżąco, w myśl zasad określonych w przepisach § 21 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 25 maja 1999 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i opłat dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 50, poz. 511 ze zm.).
9. Przestrzeganie przepisów art. 21 ust. 1 i art. 36 ust. 4 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717) odpowiednio w zakresie finansowania kosztów sporządzania zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz pobierania opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości spowodowanego zmianami w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.
10. Wydatkowanie środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych wyłącznie w oparciu o przepisy art. 8 ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (jednolity tekst: Dz. U. Nr 70 z 1996 r., poz. 335 ze zm.), uzależniając przyznawanie ulgowych usług i świadczeń od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu.
11. Dokonywanie na koniec roku korekty naliczonego funduszu świadczeń socjalnych, uwzględniając dane o rzeczywistym stanie zatrudnienia, zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 roku w sprawie sposobu ustalenia przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 168) oraz dane o przeciętnym wynagrodzeniu miesięcznym w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub w II półroczu roku poprzedniego, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.
12. Rozliczanie kosztów zagranicznych podróży służbowych zgodnie z przepisami § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 8 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych

- zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U. Nr 50, poz. 525 ze zm.) oraz art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (jednolity tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.).
13. Klasyfikowanie wydatków, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz.U. Nr 68, poz. 634).
 14. Oznaczanie pism wychodzących z Urzędu, zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz.U. Nr 112, poz. 1319 ze zm.).
 15. Przestrzeganie przepisów ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.) oraz przepisów wykonawczych do ustawy, przy podejmowaniu i wykonywaniu czynności o udzielanie zamówień publicznych.
 16. Przestrzeganie postanowień zawartych umów na roboty budowlane, w szczególności w zakresie egzekwowania kar umownych za nieterminowe realizowanie robót.
 17. Traktowanie sporządzonych w trybie umów cywilno-prawnych, niezgodnie z określonymi przepisami szczególnymi, opracowań (kosztorysów inwestorskich, dokumentacji projektowej, dokumentacji przetargowej, operatów szacunkowych itp.), jako nienależyte wykonanie umowy z konsekwencjami określonymi w art. 471- 486 Kodeksu cywilnego.
 18. Kwalifikowanie robót budowlanych jako remontu tylko wówczas, gdy polegają one na odtworzeniu stanu pierwotnego, zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 ze zm.).
 19. Przygotowanie projektu uchwały, wymaganej przepisami art. 21 ust.1 ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 71, poz. 733 ze zm.).
 20. Przestrzeganie przepisów ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy w sprawach związanych z gospodarowaniem gminnym zasobem nieruchomości.
 21. Skierowanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, jako organu wyższego stopnia, wniosku o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta Jeleniej Góry Nr G.P.7224/1271/99/2000 z dnia 25.04.2000 r. orzekającej o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości oznaczonej działką nr 110/12 przy ul. Słowackiego na rzecz osoby fizycznej, jako dotkniętej wadą wymienioną w art.156 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. -Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm).
 22. Przestrzeganie przepisów art. 4a ust. 2 ustawy z 4 września 1997 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego przysługującego osobom fizycznym w prawo własności (Dz.U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1299 ze zm.).

23. Stosowanie przepisów Działu IX – Opłaty i koszty postępowania ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, przy zaliczaniu i rozliczaniu kosztów postępowania w postępowaniach dotyczących przekształcania prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, odrębnie dla każdego postępowania wszczętego w indywidualnej sprawie wnioskodawcy, w tym zwłaszcza przepisów art. 262 § 2 i art. 264 §1 Kpa..
24. Określanie sposobu uiszczania opłaty administracyjnej za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności w stosownej uchwale organu stanowiącego gminy, bądź w trybie przepisów art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), celem umożliwienia stosowania przepisów art. 261 Kpa w postępowaniach administracyjnych o przekształcenie.
25. Rzetelne prowadzenie ewidencji księgowej zapewniające ujęcie w niej wszystkich aktywów, zgodnie z ich stanem rzeczywistym, stosownie do art. 24 ust. 2 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (jednolity tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.).
26. Ujmowanie w księgach rachunkowych okresu sprawozdawczego wszystkich operacji, które nastąpiły w tym okresie, celem zapewnienia bieżącego prowadzenia i rzetelności ksiąg rachunkowych, stosownie do przepisów art. 20 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
27. Prowadzenie ewidencji księgowej na kontach 013 i 020, zgodnie z zasadami funkcjonowania tych kont ustalonymi w zakładowym planie kont.
28. Przeprowadzanie inwentaryzacji pozostałych środków trwałych, zgodnie z art. 26 ustawy o rachunkowości.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżeń do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od daty otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan
Jerzy Pleskot
Przewodniczący Rady Miejskiej
Jeleniej Góry